

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
U 6413/06
31.10.2007. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Snežane Živković, predsednika veća, Mirjane Ivić i Nevene Milojčić, članova veća, sa savetnikom Vesnom Karanović, kao zapisničarem, odlučujući u upravnom sporu po tužbi tužioca AA, koga zastupa punomoćnik AB, advokat, protiv rešenja Vojne pošte 1099 Beograd, int. br. 3882-4 od 21.11.2006. godine, u predmetu raspoređivanja na radno mesto, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 31.10.2007. godine, doneo je

P R E S U D U

Tužba SE UVAŽAVA i PONIŠTAVA rešenje Vojne pošte 1099 Beograd, Int. br. 3882-4 od 21.11.2006. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem odbijena je, kao neosnovana, žalba tužioca izjavljena na rešenje Vojne pošte 3323 Niš Int. br. 2230-4 od 10.10.2006. godine, kojim je odbijen njegov zahtev za poništavanje po pravu nadzora rešenja Vojne pošte 3323 Niš Int. br. 4-784/19 od 12.09.2005. godine, a kojim je tužiocu prestala služba u Vojsci bez njegove saglasnosti sa danom 31.10.2005. godine, na osnovu ukidanja radnog mesta na koje je raspoređen.

U tužbi podnetoj Vrhovnom sudu Srbije tužilac osporava zakonitost rešenja tuženog organa ističući da tuženi organ nije cenio žalbene navode odnosno istaknuti prigovor nenadležnosti za odlučivanje prvostepenog organa, jer odluku o poništenju rešenja po osnovu službenog nadzora donosi drugostepeni organ, shodno odredbi člana 254. stav 1. Zakona o opštem upravnom postupku. Predlaže da Vrhovni sud Srbije tužbu uvaži i osporeno rešenje poništi.

U odgovoru na tužbu Generalštab Vojske Srbije – Uprava za logistiku, kao pravni sledbenik tuženog organa je u svemu ostao kod razloga iz obrazloženja osporenog rešenja i predložio da Vrhovni sud Srbije tužbu odbije kao neosnovanu.

Po oceni navoda tužbe, odgovora na tužbu i spisa predmeta ove upravne stvari, Vrhovni sud Srbije je našao:

Tužba je osnovana.

Zahtevom tužioca od 03.08.2006. godine, dostavljenom tuženom organu, povodom koga je doneto rešenje prvostepenog organa od 10.10.2006. godine, tužilac je tražio poništavanje po pravu nadzora rešenja istog prvostepenog organa označenog u zahtevu, kojim je tužiocu prestala služba u Vojsci. Zahtev je podneo na osnovu odredbi člana 253. tačka 3. i stava 2. Zakona o opštem upravnom postupku. Rešenjem prvostepenog organa od 10.10.2006. godine, ovaj zahtev tužioca, koji je tome organu dostavljen od strane tuženog organa, na osnovu odredbi člana 56. stav 4. Zakona o opštem upravnom postupku, je odbijen kao neosnovan, iz razloga što je u ovoj pravnoj stvari upravni postupak okončan rešenjem tuženog organa od 25.10.2005. godine, kojim je odbijena žalba tužioca izjavljena na rešenje prvostepenog organa od 12.09.2005. godine, o prestanku službe tužiocu u Vojsci. Takođe, prvostepeni organ je u obrazloženju rešenja od 10.10.2006. godine, naveo da se u konkretnom slučaju radi o stvari iz sudske nadležnosti, te da tužilac može pokrenuti upravni spor podnošenjem tužbe nadležnom sudu. Ocenjujući rešenje prvostepenog organa tuženi organ je povodom žalbe tužioca izjavljene na isto, utvrdio da je ono pravilno i na zakonu zasnovano.

Kod ovakvog stanja stvari, po oceni Vrhovnog suda Srbije osporenim rešenjem povređen je zakon na štetu tužioca. To iz razloga što se prema odredbi člana 254. u vezi člana 253. Zakona o opštem upravnom postupku ("Službeni list SRJ", br. 33/97) o poništavanju rešenja po osnovu službenog nadzora odlučuje u upravnom postupku, pri čemu je predmet poništavanja konačno rešenje i o tome odlučuje drugostepeni organ po službenoj dužnosti, odnosno po zahtevu stranke ili državnog ili javnog tužioca, a žalba protiv istog nije dopuštena. I o ukidanju rešenja po pravu nadzora se odlučuje u upravnom postupku. Stoga je pogrešno zaključivanje prvostepenog organa da se u konkretnom slučaju radi o stvari iz sudske nadležnosti, a na šta je tužilac osnovano ukazivao i u žalbi na prvostepeno rešenje, a i u tužbi, pa tuženi organ nije mogao odbiti žalbu na prvostepeno rešenje smatrajući da je isto pravilno, kada prvostepeni organ i ne navodi razloge, saglasno članu 199. stav 2. Zakona o opštem upravnom postupku, zbog čega se radi o stvari iz sudske nadležnosti. Tuženi organ nije ni cenio ove navode žalbe tužioca čime je učinio bitnu povredu člana 235. Zakona o opštem upravnom postupku. Po nalaženju ovog suda, bez značaja je što se tužilac, tražeći poništavanje po pravu nadzora prvostepenog rešenja, kojim je tužiocu prestala služba u Vojsci, poziva na odredbe člana 253. tačka 3. i stav 2. istog člana Zakona o opštem upravnom postupku, obzirom da je po tako podnetom zahtevu trebalo postupiti po članu 58. Zakona o opštem upravnom postupku, ali iz zahteva jasno proizilazi da se radi o vanrednom pravnom sredstvu u vršenju prava nadzora iz člana 253. Zakona o opštem upravnom postupku. Stoga je u upravnom postupku tuženi organ

prava nadzora iz člana 209. Zakona o opštem upravnom postupku. Stoga je u ponovnom postupku tuženi organ dužan da otkloni bitne povrede postupka i primenom odgovarajućih odredbi Zakona o opštem upravnom postupku, donese novo na zakonu zasnovano rešenje, povodom zahteva tužioca od 03.08.2006. godine.

Sa iznetih razloga, Vrhovni sud Srbije je tužbu uvažio i osporeno rešenje poništio odlučujući kao u dispozitivu presude na osnovu odredbe člana 41. stav 2. u vezi člana 38. stav 2. Zakona o upravnim sporovima ("Službeni list SRJ", br. 46/96), s tim što su primedbe suda u pogledu postupka iz ove presude obavezne za tuženi organ u smislu odredbe člana 61. istog Zakona.

PRESUĐENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU,

Dana 31.10.2007. godine, U.br. 6413/06

Zapisničar Predsednik veća-sudija

Vesna Karanović, s.r. Snežana Živković, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

MS